

Det kan ske mundtlig, og det kan ske skriftlig, gennem Annoncer, Bladartikler og Pjecer og paa enhver Maade, som han finder tjenlig for Sagen.

Men spørgt vi nu, hvorfra er denne Agitation kommen her hjemme om Smørret, ja da veed jeg virkelig ikke Andet, end! at, da vi i Fjor begyndte med dette Spørgsmaal, begyndte der allerede en Agitation fra Fabrikanternes Side. Den var tilbøls mundtlig og tilbøls skriftlig, og vi have jo set Beretninger i Bladene fra England, hvorledes der er blevet dannet Konfortier, som have skudt Benge sammen for at udvide Opløsning og Kjendtskab til Sagen. Men naar Saadant foregaar fra den Side, hvorfor skulde det saa ikke være berettiget at gjøre affurat det Samme fra vor Side, for at denne Agitation kan holdes indenfor rimelige Grændser, saa at vi ikke løbe fra alle tidligere Standpunkter? Men jeg finder for Resten, at Enhver, der ogsaa her i Thinget taler fra sit Standpunkt, Enhver, der efter sin Evne udøver den Indflydelse, han kan, gjør Agitation. Hermed skal jeg slutte.

Christoffersen: Efter de Udtalelser, der have mødt mig fra enkelte Medlemmer af det høje Thing og særlig nu fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Hansen), finder jeg mig foranlediget til at udtale mig nærmere i Anledning af min sidste Udtalelse om Jorfalskning af Humle og Hvedeklid, dog særlig af Humle. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds gik mig besteden imøde og mente, om det ikke skulde være Overdrivelse eller dog i alt Fald nogen Overdrivelse. Jeg maa fastholde, hvad jeg har sagt. Jeg har ikke alene hørt disse Beretninger fra En, men fra Mange. Jeg skal imidlertid sige, at det er ikke dem, der have avlet Humlen, som have jorfalsket den, og jeg har heller ikke sagt, at det er alle Humlehandlere, der have gjort det, for der er ogsaa hæderlige Undtagelser blandt disse Folk; men hvad jeg har sagt, og hvad jeg siger, er, at der er enkelte, som have gjort det, og der er Mange, som have behøst disse Forhold for mig. Men saa skal jeg endnu lægge til, at som jeg fortalte, er det, jeg nævnte, foregaaet for over 30 Aar siden; i Løbet af vel de sidste 20 Aar er det gaaet op for de Folk, som avlede Humle, at, hvis denne ikke skulde tabe i Pris, maatte der gjøres Noget for den. Der blev da tilfaldt en Humlegrosserer herovre fra Kjøbenhavn — han hed Pappenhausen — med hvem der blev underhandlet om, at der skulde leveres ham et Parti grøn Humle, som den var plukket,

og han vilde da bygge et Humlemagasin, hvori han vilde tørre den og pakke den, og det skete. Nu vil vel Enhver kunne forstaa, at naar Humle bliver plukket smukt og tørret ved Cinders, beholder den sin naturlige Kuelør, som den har, naar den hænges paa Stængler og Kanter, og saa vil der ikke kunne tilføres den de Blandingsstoffer, som jeg tidligere har nævnt. Altsaa blev derved denne Mulighed for Jorfalskning hævet. Jeg skal nu imidlertid lægge til, at saa opfandt de spekulerende Humlehandlere, at der var et Produkt af Humle paa Magasinerne eller i Pakhusene, som benævntes engelsk eller amerikansk Presselumle. Der fortaltes, at det var Humle, hvoraf Saft og Kraft var presset, og som var ført herind som Ballast i Skibene. Det skal jeg nu lade staa hen, men det var i hvert Fald Humle, der var kraftløs og kunde kjøbes for 10 à 15 Ør. Det var et deiligt Produkt, hvormed den nye saftige Humle kunde blandes. Den nye Humle kunde sætte Lugt og Smag i disse gamle Varer, ligesom vort deilige Natursmør kan sætte baade Lugt og Smag i Oleomargarin. Se, det var meget fortræffeligt, og for at vore gode Sjællændere nu ikke skulle betragte sig som Stedbørn overfor Sydterne, skal jeg sige, at da de Handlende ikke turde føre en saa simpel Vare alene herover, blev den gamle Humle blandet med den nye Humle. Det er ikke løs Tale, men det er bevist, at der er transporteret fra Pakhusene omkring i Byerne her over til Sjælland til disse Humlehandlere, hvor de boede, store, store Læs, som ere forhandelede som ren fynsk Vare. Jeg siger, det er Bedrageri, men i Løbet af henimod en halv Snes Aar . . . . .

Formanden (Høgsbro): Maa jeg bede det ærede Medlem om at begrænse sig noget mere; han kommer ellers temmelig langt bort fra den foreliggende Sag.

Christoffersen: Jeg skal efterkomme den høitærede Formands Anmodning. I de senere Aar er denne Vare ikke mere indført, enten det nu er forbudt, eller det ikke kan betale sig for Toldens Skyld, veed jeg ikke. Disse Jorfalskninger ere nu i hvert Fald standfede. Jeg skal nu hverken bevise eller konstaterer, at Jorfalskninger ikke finde Sted mere, det skal jeg lade staa hen. Grunden til at jeg har omtalt dem, er imidlertid den, at vi skulle se at værge os imod Jorfalskninger i alle Retninger, og faae sat en Grændse for dem, for at det kan blive faaledes, at vi dog ikke skulle blive narrede i alle Retninger, og jeg har fundet Anledning til sær-